

## USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce:

**Š. P.**

bytem X

zastoupen Mgr. Martinem Pechem, advokátem

sídlem Purkyňova 3032/15, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému:

**Krajský úřad Plzeňského kraje**

sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2024, č. j. PK-DSH/10525/24,

takto:

**Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.**

### Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 22. 4. 2024, č. j. MMP/192583/24, Magistrát města Plzně zamítl žalobcovy námitky proti provedení záznamu celkem 12 bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče za 4 žalobcem spáchané přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný shora uvedeným napadeným rozhodnutím. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „ř. s.“), jejíž součástí učinil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Žalobce tvrdil, že má živnostenské oprávnění na ostatní pozemní osobní dopravu a živí se jako taxikář. Pozbytí řidičského oprávnění by ovlivnilo nejen profesní, ale i osobní život žalobce, neboť jej potřebuje k uspokojování potřeb svých i své rodiny.
3. Žalovaný se vyjádřil tak, že ponechává na uvážení soudu, zda žalobě přizná odkladný účinek. Podle žalovaného přiznáním odkladného účinku žalobě nevznikne žalobci ani žalovanému žádná újma. Pokud soud žalobu zamítne, bude žalobci stejně odňato řidičské oprávnění, byť s určitým časovým odstupem. Podle žalovaného je napadené rozhodnutí zákonné i věcně správné.
4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

7. Při posouzení návrhu žalobce soud vycházel z jeho návrhu ze dne 24. 7. 2024, z prvoinstančního a napadeného rozhodnutí a vyjádření žalovaného ze dne 31. 7. 2024 jako jediných listin obsahujících relevantní skutečnosti pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, které měl k dispozici v důsledku zákonného požadavku na bezodkladné rozhodnutí soudu o návrhu.
8. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, *„[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“* K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“* V obecné rovině tedy platí, že aby žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor

přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

10. Odkladný účinek je výjimečným institutem a je tak přiznáván v menšině případů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-32). Existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-40), nicméně ztráta řidičského oprávnění bez dalšího automaticky nevede k přiznání odkladného účinku žalobě ani v případě řidičů-profesionálů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2013, č. j. 8 As 41/2013-43; a ze dne 11. 1. 2018, č. j. 1 As 377/2017-40; či ze dne 29. 7. 2020, č. j. 6 As 195/2020-32).
11. Žalobce soudu neosvědčil, že se živí jako taxikář. Náhledem do administrativního registru ekonomických subjektů a do živnostenského rejstříku soud zjistil, že žalobce má od 16. 2. 2022 živnostenské oprávnění k předmětu podnikání *Silniční motorová doprava – osobní provozovaná vozidly určenými pro přepravu nejvýše 9 osob včetně řidiče*, nicméně žalobce soudu nijak nedoložil, že by v současné době skutečně pracoval jako taxikář (např. předložením průkazu řidiče taxislužby dle § 21c odst. 4 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě). Nebylo tak zřejmé, zda se žalobce v současné době skutečně živí jako řidič.
12. K tvrzení žalobce, že řidičské oprávnění potřebuje k uspokojování životních potřeb svých a své rodiny, soud opakuje, že žalobce neosvědčil své tvrzení, že by si obstarával prostředky na živobytí jako taxikář. Jeho tvrzení bylo navíc příliš obecné, než aby mohlo založit důvodnost jeho návrhu, neboť žalobce nijak nekonkretizoval, jaké rodinné příslušníky by měl živit a proč by měl mít povinnost je živit.
13. Lze tedy shrnout, že žalobce neosvědčil, že se živí jako taxikář, ani nekonkretizoval, živobytí jakých členů své rodiny a proč by měl výkonem této práce zajišťovat. Z žalobcova návrhu tak nebylo zřejmé, že by mu právními účinky napadeného rozhodnutí bezprostředně hrozila závažná újma. První podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě soud nepovažoval za splněnou.
14. K možnému rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem soud uvádí, že žalovaný stran této podmínky ničeho netvrdil. I přesto soud považuje za nutné vyjádřit se k této podmínce, neboť možný rozpor přiznání odkladného účinku žalobě s důležitým veřejným zájmem v této věci není vyloučen: Žalobce byl mezi lednem a květnem roku 2024 celkem třikrát uznán vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci. V červenci roku 2023 se navíc dopustil přestupku spočívajícího v tom, že nedal přednost v jízdě jinému vozidlu, čímž došlo k dopravní nehodě. Za poslední rok tak žalobce spáchal celkem čtyři přestupky na úseku silniční dopravy. Dočasné odložení právních účinků napadeného rozhodnutí po dobu soudního řízení v projednávané věci by tak mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti silničního provozu, neboť žalobce opakovaně porušil pravidla silničního provozu – opětovně překračoval nejvyšší povolenou rychlost v obci a jedenkrát zavinil dopravní nehodu. Žalobce by tedy mohl představovat ohrožení bezpečnosti silničního provozu.
15. Protože žalobce neosvědčil, že mu právními účinky napadeného rozhodnutí hrozí závažná újma, zamítl soud tímto usnesením žalobcův návrh.

16. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
17. Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

**Poučení:**

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 1. srpna 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.  
předseda senátu